

Komne noget sildigt, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at de have foreligget i den Tid, som Forretningsordenen foreskriver, idet de endogsaa vare ombelte iforgaars Aftes. Men paa samme Tid, som jeg bemærker dette, maa jeg give det ærede Udvalg Medhold i, at det er ønskeligt, ikke blot for Udvalget og dets Ordfører som for alle andre Medlemmer, men ogsaa for Bureauet og Formanden, at Ændringsforslag fremkomme saa tidligt som muligt, fordi det, naar de fremkomme sildigt, er besværligt at ordne Afstemningen. Jeg deler derfor ganske Ønsket om, at man vil passe Fristen for Indgivelsen af Ændringsforslag noget mere, end det hidtil altid er fket. Min Bemærkning gjælder ikke blot denne Leilighed, men jeg er glad ved at kunne benytte Anledningen til at udtale dette i Almindelighed.

Da Tiden er langt fremrykket, og da jeg veed, at den ærede Indenrigsminister, som nu skulde have Ordet, vil benytte det i længere Tid, afbryder jeg hermed Forhandlingen.

Førend jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, maa jeg meddele, at der er eller vil blive ombelt Ændringsforslag til 3die Behandling af Forslag til Lov om Bestyrelsen af Færgesæsenet.

Dagsordenen for næste Møde, som afholdes imorgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, vil være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

Dtte og trediste Møde.

Lørdagen den 21de Februar Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet.

Formanden: Som de Herrer ville erindre, fandtede Forhandlingen igaar i det 2det Afsnit,

der omfatter §§ 6—9 og § 17 med tilhørende Ændringsforslag. Forhandlingen herom er gjenaaabnet. Den ærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Det ærede Thing vil uden Tvivl af Situationen have set, at det navnlig er dette Afsnit, som har givet Anledning til Mangel paa Overensstemmelse mellem det ærede Udvalg og mig, idet jeg har stillet Ændringsforslag til Lovforlaget og det ærede Udvalg ogsaa, hvilket ikke vilde have været nødvendigt, hvis vi havde kunnet opnaa Enighed. Den ærede Ordfører har igaar motiveret de Indvendinger, som Udvalget havde imod Lovforlagets § 6, og han har da først udtalt i al Almindelighed, at Udvalget ikke har været tilfreds med Redaktionen af den, en Indvending, hvis Realitet jeg maa tilstaa, at jeg ikke ret har kunnet faae fat paa, ligesom jeg heller ikke ved at undersøge de derhen hørende Uttringer i Betænkningen har kunnet se, hvad Meningen har været dermed. Men man har desuden rejst forskellige positive Indvendinger imod den og navnlig den, at man ikke fandt, at Landvæsenkommissionen kunde tage Hensyn til de enkelte Personers økonomiske Vilkaar, og at der manglede enhver Veiledning for Landvæsenkommissionen til Bestemmelsen af de herhen hørende Forhold. Jeg vil først begrænde mig til disse Indvendinger, fordi det er dem, der væsentlig angaa selve Lovforlaget, saaledes som det foreligger, og fordi det er dem, der ere forsøgt omskruene i det første Stykke af den af Udvalget foreslaaede nye § 6. Naar jeg erklærer mig mod denne Del af § 6, da er det ikke, fordi jeg overhovedet ikke synes om, at man skriver Regjeringens Forslag om, naar man ikke sætter noget væsentligt Bedre i Stedet, men det er, fordi det forekommer mig, at dette Stykke af den foreslaaede Paragraf indeholder Bestemmelser, der efter min Formening ikke paa nogen Maade kunne siges at være i Overensstemmelse hverken med Forholdets Natur eller med den hidtil bestaaende Lovgivning. Der er navnlig her givet Landvæsenkommissionerne en Stilling, som hidtil er ukjendt, idet det nemlig ser ud, som om der ikke behøvede at optræde nogen bestemt Rekvirent, der opgav visse bestemte Spørgsmaal til Landvæsenkommissionens Afgjørelse. Landvæsenkommissionen er ved dette Forslag traadt ind i en Stilling som en Slags Underjættelseskommission, der skal flette sig at vide, hvilke Giendomme der i det givne Tilfælde vil være at inddrage under Digelaget, hvorefter man rent har ladet den Fordring falde bort, som er opstillet i Regjeringsforslaget, at der skulde være en Rekvirent der angav, hvilke Giendomme der var Spørgsmaal om, og at det kun var dem, som Landvæsenkommissionen skulde dømme om. Det er efter min Mening en Feil ikke blot i retlig Henseende, men det forekommer mig ogsaa en Feil i rent praktisk Henseende, som jeg ikke ser nogen tilstrækkelig Grund til at vedtage. Men, mine Herrer, Be-